

Udvidelse af Jernbaneanlægene i Kjøbenhavn og navnlig til Udvidelse af Jernbanegaarden. Det er altsaa de Grunde, hvorpaa Regjerin-gen i sin Tid negtede at gaa ind paa den Begjæring, der fremkom fra Grundeierne paa Vesterbro om at foretage et Gjennembrud af de paagjældende Grunde til Anlæg af nogle Gader. Jeg indrømmer, at de Forhandlin-ger og Overveielser, der senere har fundet Sted og de Planer, der ere fremkomne, synes at vise, at man kan se bort fra Tan-ken om en ny Jernbanegaard jønden for Vesterbro og Jernbaneforbindelsen dertil. Der vil derfor formodentlig ikke fra nogen Side, heller ikke fra min ærede Kollega's, blive gjort væsentlige Indvendinger mod en Ordning af denne Sag, der kan bringe det til et for begge Parter heldigt Resultat. Man har i den Henseende i nogen Tid om-gaaedes med denne Tanke at magelægge de Arealer, hvorom der her er Tale, Staten til-hørende, med nogle Arealer, som tilhøre Kommunen, og som, hvis man kommer til en Udvidelse af Jernbanegaarden, uden al Tvivl ville være fuldstændig nødvendige for Gjennemførelsen af den Plan, som fore-ligger, og som er saa vel overveiet, at jeg ikke tænker mig, at der lettelig vil blive gjort Indvendinger derimod i Hoved-sagen. Det vil derfor vistnok være i begge Parter's Interesse, om der kunde ske et saa-dant Magelæg. Det vil selvfølgelig ogsaa være i Særdeleshed i de paagjældende Grundeieres Interesse, at en saadan Ord-ning af Sagen kunde ske hurtigt, da det jo er ganske klart, at en længere Henliggen af Sagen uafgjort bereder dem Tab. Man tør jo nemlig ikke gjøre Regning paa, at det Forhold, som hidtil, saaledes som det blev berørt af en æret Taler, har holdt dem no-genlunde skadesløse for denne Ventetid, de have maattet undertaste sig, vil vedblive fremdeles, da man jo ikke veed, hvorlænge Grundene ville vedblive at stige i Pris her omkring. Men jeg erkjender, at det altsaa vil være et vigtigt Hensyn, at Sagen kan endes saa hurtigt som mulig, for at de Paa-gjældende kunne faae Benyttelsen af deres Grunde. Jeg skal i den Henseende gjøre, hvad jeg formaar for at fremme denne Sag, og jeg har nogen Grund til at tro, at det ikke vil have uovervindelige Vanskeligheder i alt Fald at komme til en Afgjørelse af Sa-gen derved, at de omtalte Arealer magelæg-ges, og det paa en saadan Maade, at et for begge Parter tilfredsstillende Resultat af Sagen vil komme til Stede.

Justitsministeren (Mellermann): I An-ledning af den Sag, som er foreslaet hen-

vist til mig angaaende de Krav eller An-modninger om Erstatning eller Tilbagebeta-ling, som ere indkomne fra forstjellige Be-boere af Høllum—Hindsted Herreder, som have været Gjenstand for Bedragerierne fra den bortrømte Fuldmægtig Sommerfeldts Side, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg i det Hele kan tiltræde de Ansøkelser, som af den ærede Ordfører bleve nærmere uvilledede. Jeg er enig i paa den ene Side, at der bør udvises Billighed imod de Paagjældende, og at man maa erstatte og tilbagebetale dem i det Hele saadanne Beløb, som af dem ere indbetalte med den Tanke, at de vare ind-betalte til Staten eller til Retsbetjentens Kontor, hvad der kommer ud paa det Samme, derved at de vare blevne afleverede til Fuld-mægtig Sommerfeldt, medens jeg paa den anden Side ogsaa er enig med den ærede Ordfører i, at det ikke kan gaa an at ud-strække Statens Ansvar til at være en Slags Garant for Retsbetjentenes Fuldmægtige, forsaavidt disses private Forretninger angaa. Som bemærket af den ærede Ordfører, tror jeg nok, at det ikke gaar an at stille altfor strenge eller i det Hele taget strenge For-dringer til Beviset for, at de Paagjældende have indbetalt Beløbene. Det har egentlig heller aldrig været min Mening, at man skulde indstrænke sig til at indrømme dem Tilbagebetaling, som ved ligesvem Skwittering kunde godtgjøre, at de havde betalt, men paa den anden Side, maa man dog have tilveiebragt nogen Formodning for, at deres Angivende forholder sig rigtig. Hvad angaar Stempelmulktene skal jeg bemærke, at det Ønske, der i den Henseende er udtalt, allerede er efterkommet, idet Amtet har faaet Bemyndigelse til at estergive alle Stempel-mulkt ved denne Leilighed. Der er derfor ikke blevet dikteret nogen eneste Stempel-mulkt undtagen for Sommerfeldts egne Doku-menter, med Hensyn til hvilke der selvfølgelig ikke er nogen særlig Grund til at fratagde Mulkt. Men den nærmere Undersøgelse og den Sondring, der som Følge heraf maa finde Sted mellem de Krav, som fremkomme, vil ikke kunne finde Sted, for der foreligger nærmere Oplysninger i Sagen. Men den hele Sag skal selvfølgelig være Gjenstand for min Overveielse, og jeg maa forbeholde mig i sin Tid at fremkomme med Forslag til en Bevilling, der kan være tilstrækkelig til at fyldestgjøre Diemedet.

S. Pedersen: Jeg maa maaske tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Belum-affæren. Det er vist bekjendt, ialtfald anta-ger jeg for Udvalget, men vist ogsaa for den høitærede Justitsminister, at der i flere Aar